

עמ"י 21953/07/14 - מדינת ישראל נגד אילן וובה (עוצר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

11 יולי 2014

עמ"י 21953-07-14 מדינת ישראל נ'!
וובה(עוצר)

לפני כב' השופט ריקי שמולביץ

העוררת

מדינת ישראל נ'!

אילן וובה (עוצר)

המשיב

נ'!

nocchim:

ב"כ העוררת - رس"מ אורן הדס והמפקח - מר דניאל אבו

ב"כ המשיב - עו"ד לירן פרידלנד

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

ערר על החלטת כב' השופט מנחם מזרחי מבימ"ש השלום בראשון-לציון בתיק מ"י 14-06-9916 מיום 10.7.14 אשר במסגרתה הורה בימ"ש על שחרורו של המשיב מהמעצר בתנאים מגביילים.

המשיב נעצר ביום 6.6.14 בגין חשד לעבירה של קשירת קשר לביצוע רצח בתאריך 6.6.14 בנתניה.

מעצרו של המשיב הואר על ידי בימ"ש קמא מעת לעת עד ליום 10.7.14.

ביום 10.7.14 ביקשה העוררת מבימ"ש קמא להאריך את מעצרו של המשיב לפחות 7 ימים נוספים.

עמוד 1

העוררת טענות כי בימ"ש קמא שגה בכך כי לא נתן משקל הולם למסוכנות הרבה הנשקפת מהמעשה של המשיב, כי קבע לשחרר את המשיב טרם הושלמה החקירה על ידי צוות החקירה, כי התעלם מהראיות שנאספו נגד המשיב המסבכות ומפלילות אותו בנוגע למעויבות בתיקן, כי התעלם מהמסוכנות הרבה הנשקפת מעבירות הרצח ומעילת השיבוש הנשקפת כתוצאה מריבוי משתתפים ומעורבים.

בטיעונו לפנוי, הפנה נציג העוררת למסמכים במ/1, במ/3 וכן למסמך השלמה של הפרקליטות מיום 14.7.6, בנוסף הגיש לעיוני מסמך מע/1 לגבי הקשר בין הפעולות המתבקשות לחומר החקירה.

נציג העוררת מבקש להאריך את המעצר ב- 7 ימים נוספים.

ב"כ המשיב עותרת לדחות את הערר, הפנה להחלטת בימ"ש קמא, צינה את פרק הזמן בו שוהה המשיב במעצר, לטענתה, במצב דברים אשר בו המשיב מוחזק במעצר כבר 36 ימים ואין כנראה התפתחות משמעותית בחקירה, השתנתה נקודת האיזון ולפיכך החלטת בימ"ש קמא בדייסודה.

ב"כ המשיב סבורה כי לא נפלה טעות בהחלטת בימ"ש.

לאחר שיעינתי במסמכים שהציג לפנוי נציג העוררת וכן בהחלטות השונות של המותבים השונים, וכן בחומר החקירה, אני סבורה כי לא נפלה טעות בהחלטת בימ"ש קמא. מדובר בהערכת מעצר שנייה. פעולות החקירה הנוספות שבוצעו לא חיזקו את החשדות.

אני שותפה להתרשומות בימ"ש קמא כי פועלות החקירה הנוספות שمبرקשת העוררת לבצע אין בהן כדי לשנות את תמונה המצב באופן מהותי.

עם זאת, כפי שקבע בימ"ש קמא, היה והראות תתחזקנה, רשותה היחידה החוקרת לעצור את המשיב מחדש.

סיכוןו של דבר, לא מצאתי כי נפלה שגגה בהחלטת בימ"ש קמא. עם זאת יש מקום לעבות את הערובה כדי להבטיח התנאים שנקבעו.

אני מורה כי תנאי שחרור, כפי שנקבעו בהחלטת בימ"ש קמא יעדכו בהתאם לשינוי אחד והוא שהמשיב נדרש להפקיד סכום נוסף של 10,000 ₪, דהיינו, בסך הכל 20,000 ₪ במקרים מסוימים לשחרורו.

למדתי מב"כ המשיב כי הערכות אשר נקבעו בהחלטת בימ"ש קמא הופקדו במלואן. אם לא יפקיד המשיב את הסכום הנוסף של 10,000 ₪ "שאר במעצר וובא בפני שופט תורן בביבמ"ש קמא, במו"ש יום 14.7.12.7.14.

למען הסר ספק, אני רואה לשוב ולצ"ן כי כל תנאי השחרור, כפי שנקבעו בהחלטת בימ"ש קמא מיום 10.7.14 עומדים בתקופם והמשיב ישוחרר ממעצר בכפוף ולאחר מכן כל התנאים.

ניתנה והודעה היום י"ג تمוז תשע"ד, 11/07/2014 במעמד הנוכחים.

ריקי שמולביז, שופטת